

[Rager.]

ger tilstrækkelig praktiske Hensyn. Man siger, det er nødvendigt, fordi man ellers er bange for, at Lækkermunde i den ene Kommune skal gaa hen i Nabokommunen, fordi Spisesedlen derhenne er mere tiltalende. Nu tror jeg ærlig talt ikke, der er saa forfærdelig mange Steder i Landet, hvor Folk vil løbe fra den ene Kommune til den anden for at hente deres Middagsmad. Men dernæst tænker jeg paa, at den Madmængde, der skal fremskaffes, vil undertiden paa Grund af lokale Konjunkturer meget vel kunne skaffes billigere det ene Sted, medens den er dyrere det andet Sted. Lad mig sige, at der en Dag stægt Sild paa Spisesedlen, og saa kommer der netop en stor Mængde Torsk ind til Hundested. Er det saa ikke meningsløst, at de maaske skal have vanskeligt ved at skaffe Sild i Frederiksværk til rimelig Pris, medens Torsken er billig den Dag? Jeg tror, man skal komme noget bort fra den alt for faste Spiseseddel.

Jeg lægger uhyre Vægt paa, at man drager Husholdningsraadets fortrinlige Arbejde med ind og benytter dets Vejledning, men lad dem komme med deres Vejledning til en Række forskellige Retter; jeg har heller ikke noget imod, at man siger: her er en Spiseseddel, vi kunde tænke os vilde passe; men er der nogle Konjunkturer paa Stedet, der i Øjeblikket tilsiger jer, at I kan faa en lige saa god Ret billigt, saa vær saa god og benyt jer af det. Jeg advarer imod, at man gør dette alt for stift. Men nu faar vi jo en Udvalgsbehandling, hvor vi maaske kan tale om den Slags Ting, der vel er Udenværker, men som jeg alligevel har villet tage en vis Reservation over for her i Dag. Ministeren kan fra vor Side paaregne en meget hurtig og velvillig Behandling af dette Lovforslag, som vi i høj Grad paaskønner at Ministeren har forelagt.

Oluf Pedersen: Tanken om, at man som en Nødforanstaltning, hvis Gassen svigter, skal lade det offentlige etablere en Folkebespisningsordning, er jeg ikke imod, men Lovforslaget, som det foreligger her, er jo mere omfattende; der skal ogsaa kunne etableres en Folkebespisning for at spare paa Spisevarerne ved Til-

beredning eller ved Masseindkøb og for at opnaa en rational Udnyttelse. Jeg maa sige, at den tror jeg ikke paa; jeg tror nok, man bør lade Hjemmene beholde deres Husholdning, forudsat at ikke Gassen svigter, jeg tror, det er det mest økonomiske, og i den Forbindelse er der ogsaa Grund til at være opmærksom paa, at Smagen er nu engang forskellig. Jeg kunde godt tænke mig, at der f. Eks. er mange Medlemmer, der kan være glade ved at se de Spisesedler, som kommer fra Statens Husholdningsraad, men jeg maa sige, at mig kan det ofte komme til at løbe lidt koldt ned ad Ryggen, naar jeg læser dem. Den Tanke, der er nævnt i Bemærkningerne, og som det ærede Medlem Hr. Rager var inde paa her, at man skulde have de samme Retter alle Vegne Landet over paa samme Dag, er jo ganske urimelig, det vilde være det rene Ødsleri, og jeg maa mene, at det er noget, man ikke har tænkt alvorligt over. Man har slet ikke tænkt over, hvad der kunde ligge i det.

Man vil forstaa af dette, at jeg ikke har noget imod Lovforslaget, men at jeg dog ønsker det ændret gennem Udvalgsbehandlingen.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker for den velvillige Behandling af Lovforslaget og skal, da jeg forstaa, at man ønsker det henvist til et Udvalg, hvad jeg finder meget naturligt, ikke gøre ret mange Bemærkninger ved denne Lejlighed, idet det mere er enkelte Detailspørgsmaal end egentlige Principspørgsmaal, man har draget frem her.

Det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsen, Ordføreren for Socialdemokratiet, mente, at Fordelingen af Udgifterne ikke var helt heldig, og jeg forstod det ærede Medlem saadan, at han mente, Kommunerne fik en for stor Part af disse. Jeg vil dog heroverfor gøre opmærksom paa, at det er jo Kommunerne, der skal sætte det hele i Værk, det er dem, der skal administrere Ordningen, og det er ogsaa Kommunernes Indbyggere, Skatteyderne, den kommer til gode. Nogen Del af Udgifterne synes det mig i hvert Fald, at Kommunerne maa bære, og jeg kan heller ikke se, der er noget urimeligt i, at de skal bære Hovedparten. Dertil kommer, at de Ting, som nu bliver anskaffet